

arbejdsløs, der melder sig til sin Arbejdsløshedskasse, bliver derfra meldt til det offentlige Arbejdsanvisningskontor, saa jeg kan ikke se, at der opnaas en eneste Gnist af mere Mulighed for, at Arbejderne faar Arbejde ved, at han personlig gaar til Arbejdsanvisningen i Stedet for til Arbejdsløshedskassen. Det eneste, som opnaas, er, at et Stykke af Kontrollen lægges fra Arbejdsløshedskassen over til det offentlige Arbejdsanvisningskontor, og at et Stykke af det Selvstyre, som gør Medlemmerne interesserede i en god Kontrol, forflygtiges.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard synes at ville fastslaa, at Landbruget ikke i sin Virksomhed medfører Arbejdsløshed. Jeg tillod mig i Gaar at vise ved Tal, at denne Paastand ikke er rigtig. Af de Oplysninger, jeg har faaet fra Landarbejderforbundet om det Antal af Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, som det havde paa et givet Tidspunkt, viser det sig, at Landbruget, naar Forholdene fremtvinger det, skaber ganske den samme Arbejdsløshed som Industrien. Der vil heller ikke være Tvivl om, at naar vi naar 1. November og derover i indeværende Aar, vil Landbruget atter være med til at sende en hel Del ud i Arbejdsløshed, maaske ind til Byerne. Men man mener altsaa fra Landbrugets Side, at det er uretfærdigt, at Landbrugets Arbejdsgivere skal svare noget til denne Arbejdsløshedsfond; og naar man er af den Mening, uagtet der kræves Bidrag i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, saa maa altsaa denne Løsning betragtes som ganske irrationel. Man kan ikke paalægge Halvparten af dem, der skal holde deres Folk ulykkesforsikrede, en Pligt til at betale ogsaa til dette, medens den anden Halvpart er fritaget. Det forekommer mig at være ganske uretfærdigt og ganske irrationelt, og derfor haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard vil forene sin Røst med min om, at det Grundlag bør forlades. Hvis der skal skabes en saadan Fond, bør den skabes gennem Finanslovbevillinger, saaledes at Borgerne kommer til at svare dertil gennem deres Skatter.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Verden er fuld af Skuffelser. Forleden Dag, da jeg hørte Udtalelsen af det ærede Medlem Hr. Stauning, blev jeg saa glad ved den og syntes, at den var saa rigtig. Derfor er det trist, at det ærede Medlem Hr. Stauning nu vil have en ganske anden Betydning lagt ind i Udtrykkene, end man egentlig med en simpel, fornuftig Opfattelse vilde gaa ud fra. Jeg synes fremdeles, at Udtalelsen ikke alene tager Sigte paa voksne Mennesker. Det ærede Medlem siger nok: „i alt Fald overfor voksne Mennesker“, men alligevel har det Betydning, naar det ærede Medlem foran siger ganske bestemt: „Frivillighed ved Undervisning er sikkert det bedste“. Hvis det er rigtigt, at Frivillighed ved Undervisning er det bedste overfor voksne Mennesker, tror jeg fremdeles, at det ogsaa er det bedste overfor halvvoksne Mennesker; jeg tror ikke, der kommer noget godt ud af en Tvangsundervisning i saa Henseende. Min Skuffelse bestaar altsaa i, at man fik den Opfattelse forleden Dag, at nu var Socialdemokratiet vendt om, nu var de gaaet bort fra det gamle Krav om tvungen Undervisning for unge Mennesker, derfor er det nu trist og nedslaaende at høre, at det ærede Medlem Hr. Stauning i Dag ikke vil vedstaa en saa interessant og rigtig Udtalelse som den, der fremkom forleden Dag.

Dernæst maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier, som udtalte, at hvis mit Forslag med Hensyn til Kontrollen blev gennemført, vilde der blive et Hul i Kontrollen, saa vilde et Stykke af Kontrollen forsvinde. Nej, tværtimod! Der vil ganske sikkert ikke forsvinde et Stykke af Kontrollen, fordi man i Stedet indsætter den enkelte arbejdsløses personlige Ansvar og hans egen Pligt til at søge Arbejde, thi det skal nok slaa til i Praksis, at det bliver den virksomste Kontrol, der overhovedet kan skabes.

Maa jeg til sidst have Lov til ogsaa at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, der paastod, at ogsaa Arbejdsforholdene ved Landbruget skaber Arbejdsløshed. Forholdet er det, at i 1919 havde de samvirkende Landarbejderforbund tilsammen 27 000 Medlemmer, og de havde en gennemsnitlig Arbejdsløshed paa 10 pCt.; i 1918 var den kun 7 pCt. Men hvis man tager alle de Mennesker, der er beskæftiget ved Landbruget enten som Tyende i fast Tjenesteforhold eller som Landarbejdere i